Any XXIV — Vendrell, 2 de Març de 1929 — Número 1196

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 céntims :: Atrassat, 20
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

III

L'orgue del Vendrell

L'ocasió

Era l'any 1776, quan vegent el Rnt. Sr. Rector D. Manuel Aumatell junt amb els Obrers de la Parròquia i l' Ajuntament de la vila del Vendrell que no's podia continuar l'obra del retaule de l'Altar major per haver emprès l'escultor en Lluis Bonifás, de Valls, el fer les cadires del chor de l'Església Catedral de Lleida i que no's podia obligar al dit escultor la continuació del retaule per no haver-hi hagut contracta firmada entre ells, determinaren emprendre el fer un orgue en l'església d' aquesta vila per a poder celebrar en ella amb major solemnitat els divinals oficis. L'any 1776, feia tot just 37 anys que s'havia solemnement inaugurat l' església parroquial vendrellenca de tres naus i de bellesa remarcable dintre l'estil del Renaixement.

Dificultats

No cal dir què davant d'aquesta gran empresa sorgiren algunes dificultats, però prompte aquestes foren vençudes. Es el mateix Rector d'aquella època que ens ho diu molt clar en una de les seves notes, que diu així: «*uns volian orga, altres no volian; uns facilitavan camins pera loglarla, altres aplicavan diligencias pera impedirla; pero com la fi de tots aquells, que la procuraban era sant, y bo perque no era altre que la major solemnitat dels Divinals Offisis, y demés funcions Ecclesiasticas; Deu posa la mà, y girà los principals contraris en los primers promotors de la obra, i axi despres de molt treball, de moltas diligencias, y dinés ab lo espay de un any quedá perfectament conclosa la obra*».

El Rector Aumatell

Mossen Manuel Aumatell i Ferrer, era natural de Barcelona i havia sigut Rector de Ordal. En l'any 1773 vingué a possesionar-se de la parròquia del Vendrell i del Deganat del Penedès, essent el succesor de Mn. Miquel Torrent, qui va passar a ser canonge de la Seu de Girona. Durant el rectorat del Dr. Aumatell es construí l'esbelt campanar, es posà el característic *Angel*, s'edificà l'església de Sant Vicens de Calders i es feu l'orgue. Ell ens ha deixat en l'arxiu parroquial unes notes curioses i detallades sobre la construcció de l'orgue, les quals han servit per la documentació d'aquest treball. Va morir el dia 24 de Setembre de l'any 1809 a l' edat de 76 anys i fou enterrat en el creuer de l'església parroquial, davant del presbiteri.

El mestre organer

En el centre d'Europa (Alemanya, Suiça i Flandes) es on es troba sempre i en tot temps floreixent l'industria de l'organeria. Per això, no es estrany el veure sovint que els orgues del nostre país siguin construits per organers extrangers. En el segle XVIII hi trobem en la nostra terra al suiç en Lluis Scherrer, mestre organer *celebrat en molts llocs*, com diu el gran arqueoleg M. Josep Gudiol i Cunill, i que feu entre altres l'orgue de la nova Catedral de Lleida i l'orgue de la nostra parroquial església del SS. Salvador del Vendrell.

Els contractes

El dia 28 d'Octubre del any 1775 a la vila del Vendrell es firmava un contracte entre el Rector Manuel Aumatell i l'organer Lluís Scherrer, per el qual es comprometia pel preu de 1570 lliures fer un orgue proporcionada a l'església parroquial de dita vila. En el contracte deia que aquesta orgue havia de tenir: primer, una caixa esculturada amb tres torres a la moderna i de mida proporcionada per contenir un orgue de divuit registres; segon, tres manxes grans i d'un sol plec; tercer, un secret per l'orgue de 48 canals amb les ventalloles corresponents, tapes, moviments i verguilles, proporcionat per 15 registres; quart, dos teclats de 48 tecles cada un, menys el segon que no mes tindria 25 tecles moventes. L'organer hi posaria tots els materials necessaris menys la fusta i els gastos dels trevalls del mestre de cases; també se li hauria de donar allotjament franc.

El dia 25 d'Abril de 1776 es feu un segon contracte per el qual s'hi havia d' afegir a la primera una *cadireta* proporcionada a l'orgue, un altre orgue petit, en una caixa amb dos torres i escultura corresponent amb el color de café i vernís com l'orgue gran, un teclat de 48 tecles iguals als altres dos del primer contracte, amb sis tapes, registres, ventalloles i moviments corresponents. Aquest afegiment havia de costar 860 lliures més.

Els pagaments a l'organer

El Rnt. Rector amb els membres de la Junta que es formà per a la realització d'aquesta important obra, de la qual en formaven part el Magnífic Ajuntament i amos de les cases més principals de la vila, es varen obligar a pagar a l'organer el preu de les 2.250 lliures en les següents dades: 250 lliures foren pagades el dia 28 d'Octubre de l'any 1775 en que's firmà el primer contracte; 250 lliures el dia 14 de Març de 1776 que vingueren a treballar els fadrins organers a la vila; 250 el dia 25 de Maig; 500 pel dia de Santa Anna; 500 pel dia de Nadal i 500 per Pasqua Florida de l'any 1777. El mestre organer Lluis Scherrer es va comprometre a tenir l'obra acabada i reconeguda per gent entesa, abans de l'ultima paga.

F. M. A.

(Continuarà)

DIVULGACIÓ CIENTÍFICA

L'AIRE

XI

(Acabament)

També porta en suspenció una infinitat de partícules sólides que per ésser tan diminutes poden persistir llarg temps en l'atmòsfera i recorrer arrastrades pel vent grans distàncies. Si observem el raig de sol que entra en una habitació fosca, per exemple, deixant un xic obert el finestró, veurem que, degut al contrast que produeix aquella iluminació amb el fons fosc, hi ha una gran quantitat de partícules que suren en aquell aire atravessat per aquells raigs de sol.

Per mitjà del microscopi s'ha pogut sapiguer la matèria de que están formats aquests corpúscols i quina és sa procedència. I resulta que'ls principals son:

Cendres que llençades a l'espai per les erupcions volcàniques i arrastrades per els vents de la part superior de l' atmòsfera son portades a vegades de l'un continent a l'altre. L'explosió tremenda ocorreguda en Agost de 1883 en l'isla volcánica Krakatoa, situada en la Malassia, entre la de Sumatra i la de Java, feu desapareixer aproximadament la meitat d'ella i ocasionà 40 mil víctimes i les particules de cendra que havien sigut tirades violentment a l'atmòsfera foren portades a Europa per els vents nomenats contralissis siguent part d'elles precipitades a terra per una nevada que caigué a Madrid en el mes de Desembre del mateix any i en quina neu, estudiada al microscopi, hi observà Macpherson que'ls corpúscols petris eren procedents d'aquella isla.

Arenes que provenen dels deserts o de la costa i que també son portades per els vents, a grans distàncies i formant munts d'arena en els llocs on se deixen caure. A fi d'evitar que'l vent les interni cap endins hi fan plantacions de mates i pins a prop de les costes de l'Atlàntic en Arcachon (França) i també en les de Portugal, resultant així una riquesa de bosc el que d'altra manera s' aniria convertint en especie de desert.

Sal de menjar, cloruro sòdic, que degut a les petites però continuades porcions d'a igua salada que absorveix l' atmòsfera en el lloc on peten les ones queda aquella a l'aire una vegada s' ha evaporat l' aigua que la portava disolta.

La polsaguera cósmica, formada especialment per oxit de ferro, que constitueix la mateixa dels aerolits i que cau constantment a la terra en quantitat que's calcula en mig milió de toneladas anyalment segons diu en Bartrina Capella en sa «Cosmografia y Geografia Física».

I les partícules orgàniques, germens de sers microbiants que tenen un importantíssim paper en les putrefaccions i fermentacions, essent de vegades els causants de certes malaltíes si l'organisme no te les degudes defenses naturals per eliminar-los o digerir-los.

Tot això prova que l'aire a més d' ésser per exemple com un gran disolvent en el que s'hi poden contenir accidentalment un sens fi de cossos que fins i tot poden alterar la salut, està sempre format per una barreja d'elements que hi entren constantment els uns, i altres que poden variar llur proporció i per últim els corpúscols sòlits que hi pululen en ell per distintes causes com les ja citades abans.

FRANCISCO FIGUEROLA

Sant Baldomer

—¡Avui és Sant Baldomer!—deia un vellet en el café, dimecres d'aquesta setmana.

—Ahir també era un altre sant, i demà'n serán d'altres—replicà un jove que això oia.

—¡Què saps tu de Sant Baldomer!—va replicar el vellet al jove.—Per Sant Baldomer no hi havia, abans, cap lliberal que no descarregués el seu fusell, despertant al veïnat de bon matí a tirs.

—I què significaven aquells trets?

—El sant del nostre Baldomer Espartero, home! Sembla mentida que això no sapigues...

—

Al oir aquella conversa'm vaig recordar del Joanet Rajolè, d'aquell lliberal que cada any pel sant del general Espartero, amb aquella bona fé disparava el seu trabuc o el seu *encaro* al torrent de darrera casa seva.

Encara'm sembla oir-lo al darrera any que'l va disparar:

—Nen, per a disparar *l'encaro* he tingut d'arracerar-me a la paret.

I amb aquella tristesa que ho deia el Joanet, que no havia pogut disparar el seu *encaro!*

P. PLANA MAÑÉ

27-2-1929.

La Lira agraeix a En Ferran Ramon

les seves quaranta anyades d'actuació per ella

Per una nova que publicavem la passada setmana a la nostra secció de crònica, s'assabentaren nostres volguts llegidors de que la societat coral la Lira volia premiar al seu fundador—i també estimat company de lletres d'aquest setmanari, En Ferrán Ramon i Soler—la seva persistent actuació en benefici d' aquella entitat i com a prova de l'alta estima que dintre d'aquella casa se li guarda, a quin fi organitzà la Lira per la nit del passat dijous un acte que fou demostració ben palesa de l'afecte i agraïment que en grau superlatiu senten per l'amic Ferrán Ramon, tots els homes que allí forman rotllana al cantar i tots aquells altres que'ls acompanyen amb sa adhesió, els [illegible]-coristes i els protectors.

Eren les [illegible] de la vetlla quan la Junta directiva de La Lira, acompanyada de tota la massa coral i altres molts simpatitzants de la festa, sortiren de l'estatge social i en nombrós grup es dirigiren al domicili de l'amic Ferrán per anar-lo a cercar i portar-lo al local social.

Inútil dir que a l'arribar l'homenatjat a la Lira fou rebut amb una ovasió, essent acompanyat a la presidència de la taula entre apretades de mans i paraules de franc companyerisme.

El local presentava un bonic conjunt amb la gran taula en forma de U que s'hi havia montat, arranjada senzillament i presidida per un dosier a quin centre hi destacava un retrat de l'homenatjat. Cent vuit començals prengueren seient, En Ferrán assentà a la seva dreta als veterans coristes Josep Jornet (a) Capis, Josep Romeu Guimerà, que vinguè expressament a vila per assistir-hi i al president de la societat Joan Oliver i Nin, i a la seva esquerra als no menys veterans coristes Joan Vidal i Socias, Pere Catalá i a l'actual mestre director Joan Ivern.

L'apet transcorregué amb tota aquella companyonia i bon humor que solen regnar en

aitals actes; el menú fou servit baix la següent llista: Xatò, Peix a la Holandesa, Badella amb pèsols del Vendrell i Postres variats; vins: Pigallo, Titus i Quet, vi de postres marca Torre del Sintoy i Xampany Freixenet, aquests dos darrers cedits graciosament per En Salvador Esvertit. Tot ell estava molt ben condimentat per el chef Andreu Nin.

Al destapar-se el xampany el President, en breus paraules, va ofrenar el sopar a En Ferrán, i després de descobrir un quadro contenint el títol de soci de mèrit amb que La Lira l'honora, cedí la paraula a l'Isiddre Boada qui va llegir les quartel·les següents:

«Al indicar-me la Junta d'aquesta societat que havieu pensat en mí per a dir algunes paraules referents a l'acte que estém celebrant, la primera impresió fou de sorpresa per no haver mai, el que ara te'l gust de dirigir-vos la paraula, enraonat en actes d'aquesta naturalesa; mes contant amb la amistat i benevolença de tots vosaltres, procuraré interpretar els sentiments que en aquest moment vos animen; però la intimitat que m'uneix amb En Fernando, la seva senzillesa i modèstia i la seva indispensable i agradable presència en aquest acte em contrauen, i tot ell farà que sigui mes breu del que voldria per a dir tot el que penso en sa lloansa; a vosaltres que l'admireu tan com jo mateix, vos toca fer de manera que la vostra imaginació abulti els mèrits que jo callaré per a no ferir la seva sensibilitat, tot i considerant que per molt que ho feu vos quedareu curts per a pensar les alegries i tristeses, glòries, treballs, insomnis i desvetllaments passats per ell durant quaranta anys per sa ben volguda Lira.

L'acte que estém celebrant és del més encertat, justificat i merescut.

Si altres mèrits no tingués En Fernando que'ls de fer quaranta anys que és soci de la Lira, i l'únic fundador que avui existeix a la mateixa, això sol, crec i amb mi creureu tots, que n'hi hauría prou per a homenatjar-lo com ho fem avui.

Doncs si aquest mèrit per si sol ja és prou gran, crec que per poc que mediteu, veureu que és dels més petits que a ell l'adornen. No vos parlarè dels incontables concerts, balls, vetllades, excursions, certamens, funcions teatrals i demés actes en que ell sempre ha pres la part principal, per a no cansar-vos i per haver-ho esplicat moltes vegades els que pentiném cabells blancs; però si que vos faré notar que, així com la Lira sempre ha tingut director artístic, tampoc li ha mancat mai director espiritual, i aquest està encarnat en la persona d'En Fernando.

Per aital motiu ell està conceptuat com el primer corista d'aquesta casa, no sols pels seus companys de cant, sinò també per tots els vendrellencs i fins i tot pels coristes de les moltes societats que han tingut a be visitarnos; i aquesta mateixa auriola que porta al seu entorn, fa que s'hagi sentit a dir (però mai per cap dels que hagi estat corista de la Lira) que En Fernando és l'amo de la Lira. Els que tal diuen s'equivoquen; o no'l coneixen prou o coneixen poc la Lira.

En Fernando no ha estat mai l'amo de la Lira, el que sí ha sigut, i és, l'amo del cor dels coristes de la Lira; més ben dit ha estat el seu cautivador i si ha estat el seu cautivador és que ho te ben merescut per el seu tracte, per sa cultura i pel seu gran entussiasme per la Lira.

Per això avui la Junta de la Lira que ha tingut tan bona pensada, tots els coristes i demés socis de la mateixa ens hem reunit en l'estatje social per a ofrenar a En Fernando la senzilla floreta que la societat ha tingut a be dedicar-li; senzilla per son valor material, però flairosa i perfumada per l'entussiasme i sinceritat que la envolten. I li preguém que la accepti, no en pagament de les moltes i valioses tòies que ell ens ha ofert durant la ja llarga existència de la nostra societat, que això creiem impossible pagar-li, sinò que la accepti com a prova de la més alta estima, consideració i afecte».

A seguit el nen Pere Pairot va pronunciar una bonica ofrena, que li va valdre una ovasió per l'encert amb que fou dita; i després, ara un, ara altre, foren llegides lletres dels amics absents Joan Martorell i Fons, Josep Masclaus i Josep Baldrís, així com altres dels presents Amadeu Martorell, Josep Caralt, Enric Solé, Joan Toldrà, Salvador Esvertit, Isidre Aymerich, Josep Mercader (a) Astò, Amadeu Esvertit, una carta de adhesió del Grup esperantista «Frateco», i la següent de l'il·lustre vendrellenc En Pau Casals, que publiquém com a alta distinció, ja que la manca d'espai i temps ens priva de fer-ho avui, com fora el nostre desig, amb tots els demés escrits; prometent no obstant acullir-ne algom en el nostre número vinent. Diu així el gran Mestre:

Societat Choral «La Lira». — Vendrell.

Amics: En la impossibilitat en que em trobo d'ésser present a la festa que «La Lira» dedica al dilecte amic i company En Ferrán Ramon, em plau enviar-vos aquestes ratlles de complerta i efusiva adhesió al acte que celebreu.

D'un quan temps ençà l'Homenatge ha esdevingut cosa corrent en la nostra terra. I el fet d'una costum exclussiva dels nostres paissos, car mai la he remarcada a l'estranger, constitueix un fenòmen la psicologia del qual fora interessant estudiar. Jo de bona gana deixaria per uns moments les partitures i l'arquet per a posar a prova la meva agudesa en aquest terreny. No tingueu por, no és el meu propòsit d'explorar el fons d'aquest tema, que fora l'objecte d'un atraient article o conferència, ben fora de lloc en aquesta circunstància. Però sí, permeteu-me vos digui que hi ha gran diversitat d'Homenatges, tota una gama d'Homenatges que s'esten des de'l ridícol fins al sublim.

Els veritables, els genuins Homenatges son aquells que portém i covém en els nostres cors. I ara jo vos demano, amics de «La Lira»: quí de vosaltres no ha retut tàcit però constant homenatge al qui ha sigut sempre per a vosaltres amic, company, mestre, concell i guia? L'acte d'avui, doncs, no és altra cosa que la exteriorització d'aquells sentiments que fins ara havien quedat inexpressats en el més íntim del vostre cor. No deixeu de fer aquesta exteriorització de manera ben complerta i en les vostres efusions de vibrant amistat recordeu el meu nom com el de vostre amic de cor *Pau Casals*.

Moments abans d'aixecar-se a parlar l'homenatjat es rebé una hermosa tòia de flors naturals que li ofrenaren les «nenes» Dolors Cañas, Aurelia Rosell, Teresa Ciuró, Rosa Toldrà, Rosalia Caralt, Maria Coll i Dolors Rovirosa, que formen a la secció teatral de la Lira.

I En Ferrán Ramon, fortament emocionat, va posar acabament als parlaments amb unes sentides paraules d'agraiment, amarades de senzillesa i esplicatives del perquè havia asentat al seu costat als que s'hi veien, companys els més antics de la casa. Digué que llegiria, i va llegir, unes quartelles que li havia enviat En Llorenç Bové, no sols per a donar compte de la adhesió d'aquell ex-soci a l'acte, sino perquè elles esplicaven coses que venien a ajudar-lo en la exposició del que tenia de parlar. Mes que un discurs En Ferrán va pronunciar una glosa del que és la Lira i de com deu actuar-se dintre una societat com aquesta; tingué moltes i ben emocionants frasses d'elogi per tots quants han passat per les fileres de aquella casa, que sens nomenar-se cultural ha fet sempre cultura, petita, sí, però positiva; volgué remarcar que ell no havia contret cap mèrit per a que se li concedís aquest honor i que sols havia cumplert amb el seu deure per quin motiu sols es reservava per ell una mínima part dels aplausos que s'havien allí prodigat retornant-los als allí presents ja que en bona llei era a ells a qui pertencixien. Acabà amb una tendra evocació convidant a tots a ésser bons de debò, que és la virtut més noble de l'home i a fer tantes obres de caritat com ens permeti la actuació de cada u, tot i fent vots per a que la Lira assoleixi encara una més plena poixansa en la seva noble actuació.

La festa va acabar cantant el coro «Els Pescadors» de Clavé i un parell més de composicions, totes elles dites amb aquella mestria a que'ns te acostumats la Lira.

A les felicitacions rebudes per el company Ferrán, ens plau aquí ratificar-li la de tots els companys de redacció de EL BAIX PENEDÈS i que, al seu moment oportú i durant la celebració de l'acte, li va oferir ja el nostre Director.

Amic Ferrán: Que per molts anys puguis recordar tan agradosa festa.

ESPECTACLES

Dues bones pel·lícoles, el diumenge passat. Es clar que la del Tívoli va descepcionar una mica a tots aquells que esperaven seguir, pas a pas, tota la odisea espaordidora d'aquell jove militar encarregat de trametre personalment una ordre al cap de l'exèrcit, qui es troba més enllà de les línies enemigues. Això és el que succeeix en «Miguel Strogoff, de bona recordança; i això és el que crèien veure quisap-los espectadors de *El Correu de Napoleón*, l'altre diumenge. Però no fou així; en aquesta, l'interès principal es desvia ben aviat vers altres viaranys que no deixen d'ésser d'alta tensió dramàtica també, i que donen joc a presentacions a bona amplada, i motiu de gran lluïment a l'estrella Rina de Lignoro i al colós de la força conegut per Maciste més que pel seu propi nom.

Blasco Ibañez ha triomfat una vegada més en el cinema. La transcripció de la seva novel·la *La Tierra de todos*, va agradar forsa als concurrents al Centre. Aquell tipus de dona que la Greta Garbo va encarnar, no se sap prou bé si és una dona sense cor, o una «demimondaine», o una passional. L'enginyer que fa l'Antoni Moreno, sí que és tot d'una pessa, i se guanyà la simpatía del públic. A més, hi ha en aqueix film una lluita a fuet, i a cos nu, que és d'una truculència espaordidora, que En Moreno i En Roi d'Arcí, portaren com si fossin vers argentins, és a dir, com naturalitzats en la terra de tothom.

En fi, dos ben interessants programes.

REFRAN

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes totalment desemborsat

Casa Central a BARCELONA, Passeig de Gracia, 3 i 5

AGENCIA AL VENDRELL

Doctor Robert, 1 i 3 — Teléfon, número 24

Apartat Correus, 1

Banca - Borsa - Canvis - Valors - Cupons - Girs

Negociem tots els cupons així que queda oberta llur negociació

Compra-venta de tota classe de valors de contractació corrent. Comptem amb un stock de títols dels Deutes de l'Estat i dels principals valors industrials per a liquidar al moment qualsevol operació de venta—Negociem tota classe de títols amortitzats — Admetem dipòsits en custodia (amb numeració en el resguard) Obrim crèdits amb garantía personal.

Nostra secció de comptes d'Estalvi]s'enmotlla a tots els fins de l'Estalvi personal i col·lectiu i abonem el màxim d'interès que autoritzen les disposicions vigents, ço és:

Imposicions a vista amb 8 dies pre-avís	3	per 100 anyal
id.	a 6 mesos plaç	4	per 100 anyal
id.	a un any plaç	4'50	per 100 anyal

Cambra cuiraçada amb compartiments de lloguer

La nostra tarifa módica posa a l'abast de tothom aquest servei

SUCURSALS I AGENCIES:

TARRAGONA, AMPOSTA, MORA D'EBRE, OLOT, RIPOLL, SEU D'URGELL, TORTOSA, VALLS, VENDRELL, ARBÓS, GANDESA, MONTBLANC, MORELL, SANTA COLOMA DE QUERALT, TORREDEMBARRA I VILASECA

BANCS AL·LIATS:

BANC DE PRÉSTECS I DESCOMPTES

SUCURSALS: CASA CENTRAL: BARCELONA

GIRONA, LLEIDA, PALMA DE MALLORCA, GRANOLLERS, IGUALADA, MANRESA, VIC BADALONA, FIGUERES, INCA, MANACOR, PORT-BOU, SANT FELIU DE GUIXOLS, SANTA COLOMA DE FARNÉS I TÁRREGA

BANCO INTERNACIONAL DE INDUSTRIA Y COMERCIO

CASA CENTRAL: MADRID

SUCURSALS: ALBACETE, ALACANT, CÁDIÇ, CARTAGENA, HUELVA, MÁLAGA, MELILLA MURCIA, SEVILLA, AGUILES, AYAMONTE, CARAVACA, CIEZA, ELCHE, HELLIN, ISLA CRISTINA LORCA, ORIHUELA, PORT DE SANTAMARÌA, S. FERNANDO, SANLÚCAR DE BARRAMEDA, TOTANA I YECLA

BORDILLOS PER ACERES

PROPIETARIS: Es avui obligació ineludible la construcció de les aceres

PREU DE GANGA:

BORDILLO a 3'75 pessetes metre

¡APROFITEU LA OCASIÓ!

MANUEL PRATS, Major, 42.-Vendrell

CONFECCIÓ ACURADA DE MARMOLISTERÍA I PEDRES GRAVADES PER A NINXOLS DE CEMENTIRI

DEMANI V. LA

XOCOLATA SOLSONA

EL'LABORADA A LA MILLOR PERFECCIÓ

I EN TOTA MENA DE QUALITATS

DE VENTA A TOTS ELS ESTABLIMENTS

Representant: Josep Mañé S. Sebastià, 15-VENDREL

Les galetes SOLSONA no tenen competidor

Narracions i llegendes de Poblet

Un tomo: 1'25 ptes.

De venta a la Impremta Ramon

ESPORTIVES

Cal fer foc nou

Segons hem llegit a la premsa diària la Federació Catalana de Clubs de Futbol e la nova orientació que's proposa emprendr vol donar un fort impuls al pur amateuri me entre'ls clubs de la província de Tarr gona, prestant-los una protecció materi completada amb un rigorisme sever contr la falsetat dels jogadors professionals.

La nova orientació de protegir als equip mancats de força económica, o sia aquel que viuen en poblacions on la recaptació és escassa i están afectats per la plaga d equipiers de fals amateurisme, la creiem u bon encert, ja que aquest futbol resulta u cos tant malaltís que avui quasi be no t esperances de guarició. ¿Quins son donc els metges que poden intentar salvar-lo? E primer lloc la Federació a qui de dret prop corresponia ja fa molt de temps haver im plantat el que ara pensa fer de desterra aquell professionalisme, implantar els ca castigs provincials, fer prevaldre els dret dels humils quan aquests tinguin raó i fe de manera que aquell qui no acepti les con

sequències de la nova reglamentació de pur amateurisme que's quedi a casa seva. En segon terme s'hi troban aquells que poden i deurien tenir mes fermesa en volguer lograr la curació d'aquest malalt, i aquests son els clubs de primera lliga, els que foren els primers d'aprofitar el bon resultat dels medicaments reconstructius que ara es pensa emprar a favor dels clubs modests.

Uns i altres tenen a mà un bon remei; cal doncs que llurs directives vulgan capacitarse de les responsabilitat que'ls pot incumbir i que, per el que respecta als socis de les entitats rurals, deixin de fer el buid i abandonin aquella actitut de indiferència com ve notant-se, per exemple, entre'ls del Club d' Esports d'aquesta vila d'uns quants anys a aquesta part i especialment quan es tracta de la formació de la seva directiva.

Ara, segons les noves orientacions, no mancarà un apoi. Caldrà doncs demostrar una vegada més l'estima que sentim per les entitats esportives nostrades.

Fútbol

F. C. Vendrell, 0—U. S, Vilafranca, 3

Després d'una temporada inactiva el passat diumenge donà senyals de vida el nostre Estadi celebrant-s'hi un encontre de fútbol entre l'equip de la U. S. Vilafranca i altre local.

El resultat no fou favorable als nostres equipiers, ja que'ls visitants aconseguiren un tres a zero al seu favor.

En defensa de l'equip vendrellenc cal consignar que va afilerar-se amb la major part de reservistes, això no obstant va resultar un bon encontre.

INFORMATIVES

Notes Municipals

La Comissió municipal permanent en la seva darrera sessió va acordar: contribuir amb els gastos d'orquestra al funeral celebrat en la església parroquial per l'etern descanç de S. M. la Reina D.ª Maria Cristina (q. e. p. d,) Reconeixer el cens d'una pluma d'aigua per parts iguals als veïns Josep Sanmiguel Segalà, Maria Fabré Rius, Blai Rovirosa Nin i Josep Grau Rossell Autoritzar les obres solicitades per Gil Solé Jané, Germanes Carmelites, Antonia Fons i Josep Montserrat. Concedir en arrendament un octau de pluma d'aigua a Josep Montserrat. Així mateix autoritza el desaigüe a la cloaca del carrer del Crèdit, de la casa de Anton Barnadas Bas. Aprovar la rectificació del Padró d'habitants i l'estat numéric del mateix en relació a la població en 1 de Desembre de 1928. Nomenar metge per a el reconeixement de minyons al Titular senyor Escofet i tallador a en Josep Torelló Cañís. Que s'obri l'oportú expedient de judici contradictori per a autoritzar la instal·lació d'un electromotor que demana instal lar en Pere Gol Guasch. Que per la Alcaldia es fixi dia i hora per a rebre les comissions del Centre Industrial i Sindicat Agrícol d'aquesta vila i aprovar diferentes relacions de gastos.

NOVES

Demà a les vuit del matí tindrà lloc a la Casa de la Vila, la classificació i declaració de soldats per a la lleva de l'exèrcit d' aquest any.

L'allistament de moços, rectificat definitivament, és com segueix: 1, Antón Aixalá Casas; 2, Josep Argilaga Dolader; 3, Jaume Bó Arans; 4 Salvador Bonsoms Martí; 5, Joan Canyes Jané; 6, Francesc Carnicer Franqués; 7, Antón Catalá Rovira; 8, Josep Coral Ferré; 9, Frederic Fontana Fortuny; 10, Rafel Fusté Gasull; 11, Ramón Guinovart Escoda; 12 Magí Güixens Ribas; 13, Jordi Martorell Carreras; 14, Benet Mascaró Ferret; 15, Joan Nin Güell; 16, Salvador Nin Torrens; 17, Antón, Papiol Martí; 18, Jaume Rius Fortuny; 19, Jaume Rocias Mercé; 20, Blai Rovirosa Ferré; 21, Joaquim Soler Codina; 22, Joan Vidal Castellví; 23, Pere Vidal Ivern; 24, Josep Vilanova Bonsoms

També tindrà lloc, la revisió de les exclusions i prorrogues perteneixents als anys 1925, 1926, 1927 i 1928.

* * *

Antigament el cuinar amb gas era un luxe. Avui, degut al perfeccionament dels fogons i cuines, esdevé una apremiant necessitat.

No hi ha res més pràctic ni més econòmic que utilitzar el gas per a l'ús domèstic.

A aquelles cases qne tinguin instal·lació de canyeries de gas i no la utilitzin, la Fábrica d' aquessa vila, gratis i sense cap compromis els hi posarà un fogó per a que puguin provar de nou la utilitat de cuinar amb gas.

* * *

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1.-BILBAO

Capital: 50.000.000 de pessetes, totalment desemborsat
Reserves: 32.756.771 pesaetes

Sucursal al Vendrell

Capitals confiats al Banc en 31 de Juliol prop-passat

En compte corrent a la vista i imposicions.	Ptes.	204.675.486'34
En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis.	»	96.030.859.40
En imposicions a plaç	»	74.916.543'41

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 292.277.358'60

Negociém els cupons venciment 1.er de Març

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %
Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 díes.	3 % anual
De tres mesos a 179 díes . .	3'50 » »
De sis » » 364 » . .	4 » »
De un any en endevant . .	4'25 » »

Es ven una caseta de banys
amb dos espléndits departaments
Si a algú li convé
que fassi el cap viu
S'en farà més diné
si espera l'istiu.
Per informes dirigir-se a casa Pau Mata. Salmerón, 13 bis

S'ARRENDA la antiga i acreditada tenda de queviures coneguda per Cal Xacolaté de la Plaça Nova. Dirigir-se a Rafel Fusté.

ES VEN UNA CASA
al carrer de Colón d'aquesta vila, i de la que donaràn informes a la impremta d'aquesta setmanari.

de la finestra i la cortina mig recollida i caigué sentada en una cadira de boga fina. Quan retornà de l'ensurt ja era hora d'anar-se'n cap a missa i per acompanyar-la-hi, des d'abaix l'entrada, l'Antonieta de câl Cistellé, que sempre li feia costat, li digué amb un to de carinyosa advertència:

—Vaja, Cristineta, que serem toca-tardanes si no hi anem tot seguit.

Oberta la porta, descendí el senyor Cirurgià, pot dir-se que en brassos del Ferran Miret que ràpidament va deixar-lo a la mateixa cambra, assentat en la cadira on va trobar-lo a l'anar a suplicar-li que fes l'inmens favor que venia de prestar a la atribolada família a la casa de la qual va celebrar-se la consulta dels metges.

El senyor Nogués tenia millor aspecte. La devoció a la ciència, la bondat del seu cor, en intervenir en un cas complicat i dubtós, potser l'havien refet una mica. Els metges també senten el goig de l'altruisme i, de moment, li semblava que devia felicitar-se ell mateix per l'heroïcitat de sortir de casa en tal embolic d'inconegudes contrarietats.

El senyor Francisco Nogués mantingué uns instants de silenci. Com si parlés amb els braços de la cadira, murmurava incoherències no comprensibles pel Miret que no li perdia el seu posat, com si volgués descubrir el misteri de la complicació devinguda a casa seva.

—Comprenc, senyor Nogués, que potser em passaré de mida; però no voldria sortir d'aquí, sense una paraula profética de vosté.

—Hauré de pregar-vos que no sigueu impacient. La malaltia es presenta en confuses i contradictòries manifestacions. No es troba existència de lessió orgànica. El pols, si bé es manifesta excitat i intermitent, pot ésser originat per externes influències; perque en la mirada hi he descobert com un fons de terror, mentre que la visió de les imatges es perfecta, clara i ràpida. En els reconeixements que li havem practicat hi ha quelcom que amerita a no arriscar-se a un diagnòstic sense una eficient constatació del cas, puig a les nostres preguntes li hem notat una exaltació inexplicable per ara. Té insomnis tremendos, no es troba bé en cap lloc... estem davant d'una complicació rara i torbadora.

—I doncs, senyor Nogués, què tenim de fer?—Va dir-li el Miret amb manifesta angoixa.

—Cal esperar una mica. Necessito observar-la amb més cura i detenció. Ja he dit a la Cristineta que tingués confiança i paciència, Que es refiés de mí, que procuri reposar-se, i en quan ella pugui sortir de casa que vingui a veure'm. Necessito practicar-li uns anàlissis sense testimonis. De vegades la falta de sinceritat no és atribuïble si no a la presència de gent estranya a la medicina. Les dones pateixen alteracions inconfessables davant dels homes o de la família. Es precís ésser metge i saber inspirar per irregularitats fisiològiques.

Débiles tomad el acreditado Elíxir Callol que da Vida y Juventud

Es { rápido científico agradable

El passat diumenge de nou tinguerem el gust de saludar a vila a l'insigne vendrellenc En Pau Casals, vingut per a visitar a la seva senyora mare qui, gracies a Déu, es trgba ja convalescent de la malaltía que la ha tingut allitada durant unes setmanes, i a qui desitgem el mes complert i rapit restabliment.

El gloriós artista i bon amic ens manifestà que trobant-se ja quasi del tot restablert en la seva salut havia determinat fer una «tournèe» per la Europa central, sortint demà diumenge de Barcelona i visitant les principals ciutats de França, Alemanya, Austria i Checo Eslovaquia, arreu on s'espera amb frisansa la seva actuació. Mestre Casals retornará a Barcelona a primers d' Abril amb el fi de comensar la tasca dels concerts de Primavera que cada any dona aquíb am la seva reputada Orquestra.

Desitgem a l'il·lustre patrici tota mena de felicitats i profit.

* * *

FIGURINS
TEMPORADA D'ISTIU - Lo més nou - Lo més chic
POSTALS Sorprenents novetats
CASA JORNET
CORRESPONSAL DE PERIÓDICS, REVISTES I NOVELES

* * *

Per part dels senyors que composen la comissió gestora per a recabar donatius amb que eixugar la quantitat a que ascendirá les obres de trasllat de l'orgue de la església parroquial—que com saben els nostres llegidors s'està reparant a carreg de l' il lustre vendrellenc En Pau Casals—s'han realitzat ja algunes visites a famílies vent drellesques que viuen a Barcelona, havenrebut importants ofertes.

Les impresions rebudes permeten a la Comissió ésser optimista i ella espera trobar aquí tan excel lent acollida com ha trobat enrre'ls nostres compatricis a Barcelona.

La setmana entrant comensará la Comissió les seves visites a vila i al nombre vinent comensarem nosaltres la publicació de la llista de donatius.

* * *

Una omissió involuntària i que sentim de veres feu que deixessim de donar compte al seu dia de la mort de la senyora Magdalena Nin, mare dels bons amics, Albert i Anton Baldrís; als qui, i a igual al seu pare, des de aquest lloc avui testimoniem el nostre condol per tan dolorosa pèrdua.

* * *

Compra-venda de cases a Barcelona
AGENCIA PLANA
MAJOR, 10. — VENDRELL

* * *

Dimecres, passat, i amb un èxit insospitat, varen donar començ al Centre Industrial els concerts que cada dijous s'hi vindrán donant durant la present Quaresma.

El quintet de corda que dirigeix el mestre Joan Ivern hi va desgranar un senzill però ben atraient programa, quin plat fort era una extensa fantasia sobre motius de la òpera «Carmen» del mestre Bizet, que digueren molt ajustadament i amb endevinada interpretació. També foren molt ben cantats uns tangos argentins a carrec del jove aficionat En Josep Font, qui demostrà tindre bones aptituts per aquest gènere avui tant de moda.

El concert de dijous vinent anirà a carrec de l'aplaudit Quintet Gomis, el que hi tocarà un programa de selecció entre'l seu llarg repertori.

* * *

MADAME X
Para uno de los primeros dias de la próxima semana tenemos anunciada la exposición de Fajas, Sostenes y otros artículos de caucholina patentada.
MADAME X

* * *

Aquesta setmana ha contret matrimoni el jove Josep Blasco Lecha amb la joveneta Teresa Papiol Mañé, filla del conegut flequer Jaume Papiol.

Desitgem a la novella parella tota mena de felicitats.

—

També s'han unit amb la indestructible llaçada matrimonial l'amic Josep Nin Solé, fill del malhaurat procurador i propietari En Joan Nin Porta (q. e. p. d.) amb la agraciada senyoreta Antonia Alegret Martorell, filla del conegut comerciant en vins d'aquesta vila En Jaume Alegret Vallés.

Al nou matrimoni i a llurs famílies ens es goig trametre la nostra enhorabona per tan grat aconteixement.

* * *

Cine Tívoli —Avui a la nit i demà tarda es projectarà el següent programa: «Revista Actualidades», la cinta americana «El Dr. batallador», la gran película, un dels més colossals aconteixements del dia, interpretada per la genial Maria Jacobini «El crimen de Vera Mirtzeva» i la cinta còmica «Un marido y un millón».

Demà diumenge nit: La companyia de l' insigne tràgic Joan Santacana representarà la gran obra en 3 actes, de Emili Gomez de Miguel «El idiota».

Dilluns: Gran sessió vermouth.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Cap:

Matrimonis: Josep Blasco Lecha amb Teresa Papiol Martí; Joan Ribas Saperas amb Rosa Rossell Forcada; Josep Nin Solé amb Antonia Alegret Martorell.

Defuncions: Joan Rovira Vidal, 80 anys Mar 85.

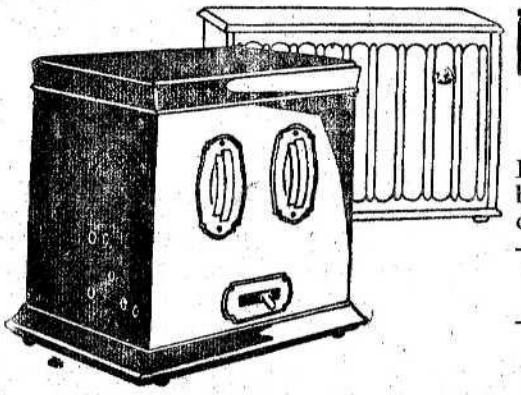
Parelles de coloms i ànegs petits
Qui en vulgui comprar pot dirigir-se al Tuis.

Establiment de Barberia i Esperdenyeria
S'arrenda en aventatjoses condicions. Per informes dirigir-se a la impremta d'aquest periòdic.

Sumoy, sastre
Necessita dugues oficiales-Feina tot l'any

Auto turisme "Chevrolet"
rescentment ajustat
ES VEN en bones condicions. Dirigir-se a casa Altés, Plaça Pí i Margall, 17

RADIO Aparell 3 lámpares, altaveu, de molta potencialitat, Barcelona i extranger. Venc i instal·lo molt barato. Pot sentir-se tots els dies Sant Magí, 40

Aparato ARCOLETTE, 3 W.
para enchufar directamente a la corriente alterna, 125 volts.
Permite la recepción clara, sin ruidos, de buen número de estaciones. El más indicado para casas de campo y agricultores.
Precio del aparato completo, con sus válvulas, Ptas. 400
Precio de un altavoz, Ptas. 65
TELEFUNKEN - RADIO
AEG, Ibérica de Electricidad, S. A.-Barcelona
Ronda Universidad, 22
1903 1928

—Ara em poseu amb més frisança que mai. Voleu dir que és tan greu la malaltia?

—Per de prompte acontenteu-vos amb el poc que us he dit. Tinc el meu plan. Vull estar poseït del que sigui; i si teniu confiança en mí deveu secundar-me. Ja ho sabeu, aixís que ella pugui és precís que vingui a trobar-me al meu despatx.

* * *

La Cristineta era una xicota preciosa; alta, sense falsa arrogància; prima, però de proporcions estètiques, que si no fossim del Vendrell podriem dir-ne aristocràtiques. Ara, però, apareixia trasmudada com si estés arronsant-se. La gentilesa de la joventut s'esmortueix en les hores de sofriment. Per poc que la malaltia doblegui l'espatlla amb les sofrenses, a la més rumbosa de les dones estatuàries li fa acotar el cap, ja que en aquest món l'estat de l'esperit és el màxim influient en la figura.

La que decorava les places de la vila com una estrella de perfecta formosor, tan esbelta i somrient com la flor de la gràcia, ara semblava l'estampa de la contrarietat reclosa en la seva cambra. Prou que es notava a vila la manca d'aquella moça gentil, tan natural i escaient que constituïa l'engrescament adorable dels homes i la gelosía femenina de les joventuts del Vendrell.

Després de les festes de Nadal i Cap d'any s'havia reclòs a casa, tancada com una monja i ningú no la vegé més fins el dia de la Candelera.

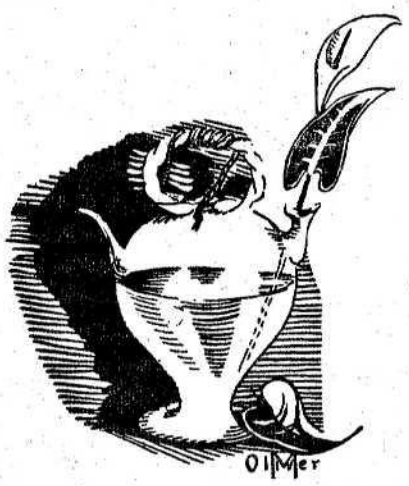
Una amiga íntima, una d'aquelles entranyables companyes que tots hem tingut, en la que aboquem les nostres intimitats, les que amaguem en els plegs més pregons del cor, s'apropà a la Cristineta en moments de calma relativa. Ja es pot presumir amb quanta satisfacció va desfogar el seu estat comprimit. Ah sí! Ella necessitava d'una amiga d'absoluta cofiança a qui pogués dipositar i deslliurar el seu horrible sofriment.

S'escaigué casualment que poguessin conversar una estona llarguíssima sense que ningú les interrompís. No més al sentir la veu d'una visita, que en el replà de l'escala se les tenia a preguntes amb la minyona, terminaren la confidència amb aquestes paraules:

—Ai, no, no, Cristineta. Per mi que estás embruixada. Avui és la Mare de Déu de Febrer, la Candelera. Ves, demà, com t'he dit, a

buscar, amb el cantiret de vidre, l'aigua beneita de Sant Blai, amb el cordonet posat en espiral a la nansa del canti. Per més coquetería posa-hi un lliri d'aigua (n'he vist en un recó del pati) dintre del broc gran. Ja veuràs, ja veuràs. Ah! i díga-li tot al senyor Nogués; no sies tontota. Jo et vindré a buscar. No faltava més!

* * *

Eren les primeres hores del fresquet dematí del dia de Sant Blai. Encara faltava una hora llarga per la missa i la benedicció que s'escau en tal diada.

Uns clients que havien anat a la notaria del senyor Calbó veieren de reüll la Cristineta darrera els vidres de l'habitació on havia romàs malalta. Corrien tantes coses per la tafanería vilatana.

Havia replegat una mica la cortineta de randes i, com si espiés algú, observava la gent que anava i venia de l'estudi del célebre notari, senyor Calbó, estirat com un sorge de la guàrdia reial, petitó i botarut com don Emili Castelar, sense, però, amb tant de bigoti.

Un jove de certa prosopopèia, de pas vincladís i aixerit, tot pressòs com si fes tard, amb una rotilana de papers sota el braç, passà per davant el mirador. La Cristineta no pogué evitar una sorpresa violenta. Tapà ràpidament l'escletxa formada entre el marc